

41. elismeri, hogy a turizmus munkaigényes, nagy arányban foglalkoztat nőket, nem feltétlenül importigényes, a bejutásnak kevés akadálya van, a vállalkozások összes típusát és dimenzióját felöleli, és a helyi gazdaságban lehetőséget biztosít az értéklánc következő szintjeivel kialakított gazdasági kapcsolatok számára, ezáltal lehetővé teszi a szegények számára, hogy szakképzést nem igénylő vagy betanított munkásként végezhető munkalehetőséget kapjanak;
42. úgy véli, hogy a kormányok ösztönzőket hozhatnak létre a társaságok számára, hogy beruházásaik és működésük a szegények javát szolgálják, módosítva engedélyezésüket, koncesszióikat, ellátási láncukat és forgalmazási politikáikat;
43. utasítja társelnökeit, hogy ezt az állásfoglalást továbbítsák az AKCS-EU Tanácsnak, az Európai Bizottságnak, az Egyesült Nemzetek főtítkárnak és az Afrikai Uniónak.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

a kézi lőfegyverekről és könnyű fegyverekről és a fenntartható fejlődésről

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2006. november 20. és 23. között ült össze Bridgetownban (Barbados),
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a Cotonou-i Megállapodásra, különösen annak 12. cikkére,
- tekintettel a millenniumi csúcstalálkozóra és nyilatkozatra és a millenniumi fejlesztési célokra, valamint a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek tiltott kereskedelmének megszüntetését szolgáló összehangolt cselekvésre felszólító állásfoglalására,
- tekintettel az Egyesült Nemzeteknek a kézi lőfegyverekkel és könnyű fegyverekkel való tiltott kereskedelem megelőzésére, leküzdésére és megszüntetésére irányuló, 2001 júliusában elfogadott cselekvési programjára (a továbbiakban: UNPoA),
- tekintettel az Egyesült Nemzetek államainak az UNPoA végrehajtásának megvitatását szolgáló első kétéves találkozóira, amelyekre 2003 júliusában, 2005 júliusában, illetve 2006 júliusában került sor,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által 2005 decemberében elfogadott, az államok számára a tiltott kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek időben és megbízható módon történő azonosítását és követését biztosító nemzetközi eszközre ⁽²⁾,
- tekintettel a lőfegyverek, részeik és alkotóelemeik, valamint lőszerük tiltott gyártásáról és kereskedelméről szóló, 2001. évi jegyzőkönyv 2005. július 6-i hatálybalépésére ⁽³⁾,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1325 (2000) számú határozatára, amely a háború nőkre gyakorolt hatásával, valamint a nők konfliktusrendezéshez és fenntartható békéhez való hozzájárulásával foglalkozik,
- tekintettel a 2005 júniusában, Gleneaglesben (Egyesült Királyság) megtartott G8-csúcstalálkozó következtetéseire, különösen a támogatás 2010-ig történő megduplázására – világszerte további 50 milliárd USD és Afrika számára 25 milliárd USD –, valamint a 2006. július 16-án és 17-én Szentpéterváron (Oroszország) megtartott G8-csúcstalálkozó következtetéseire;
- tekintettel az Nemzetközi Büntetőbíróságot létrehozó római alapokmányra,

⁽¹⁾ Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés fogadta el 2006. november 23-án, Bridgetownban (Barbados).

⁽²⁾ Az A/60/463 (L.55) határozat, 2005. december 8.

⁽³⁾ „Az ENSZ fegyverekről szóló jegyzőkönyve” néven ismert jegyzőkönyvet 2001 májusában, az 55/255. számú közgyűlési határozattal fogadták el.

- tekintettel az EU Afrikára vonatkozó, 2005. október 12-én elfogadott stratégiájára,
- tekintettel a 2005. december 20-án aláírt, a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzusra,
- tekintettel az Európai Parlamentnek a kézi lőfegyverek és a könnyű fegyverek elterjedése és az azokkal való visszaélés elleni küzdelemről szóló 2001. március 15-i ⁽¹⁾, 2001. november 15-i ⁽²⁾, 2003. június 19-i ⁽³⁾ és 2005. május 26-i ⁽⁴⁾ állásfoglalására, az Európai Unió fegyverkivitelről szóló magatartási kódexének 8. operatív rendelkezése értelmében készült hatodik éves tanácsi jelentésről szóló 2005. november 17-i állásfoglalására ⁽⁵⁾, és a segélyek hatékonyságáról és a fejlődő országokban tapasztalható korrupcióról szóló 2006. április 6-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a hagyományos fegyverek tiltott kereskedelmének megelőzését és leküzdését szolgáló, 1997. június 26-i EU programra ⁽⁷⁾, az Európai Uniónak a kézi lőfegyverek és a könnyű fegyverek destabilizáló felhalmozódása és terjedése elleni küzdelemhez történő hozzájárulásáról szóló, 2002. július 12-i 2002/589/KKBP tanácsi együttes fellépésre ⁽⁸⁾, a fegyverkereskedelem ellenőrzéséről szóló, 2003. június 23-i 2003/468/KKBP tanácsi közös álláspontra ⁽⁹⁾, valamint az Európai Tanács által 2005. december 15-16-án elfogadott, a kézi lőfegyverek, könnyű fegyverek és tölteteik törvénytelen felhalmozása és kereskedelme elleni küzdelmet célzó EU stratégiára ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a Tanács által a 2005. október 3-i ülésén elfogadott következtetésekre, amelyekben kifejezik, hogy az EU támogatja az Egyesült Nemzetek keretében létrejövő nemzetközi fegyverkereskedelmi szerződést, amely kötelező közös normákat fog meghatározni a hagyományos fegyverek globális kereskedelmére nézve ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én, Brüsszelben jóváhagyott Európai Biztonsági Stratégiára,
- tekintettel az Afrikai Egységsszervezet miniszteri ülése által 2000. november 30-án és december 1-jén, Bamakóban (Mali) elfogadott, a kézi lőfegyverek és a könnyű fegyverek tiltott elterjedéséről, forgalmazásáról és kereskedelméről szóló afrikai közös álláspontról szóló bamakói nyilatkozatra;
- tekintettel az Afrikai Unió kormányzati szakértőinek és regionális gazdasági közösségeinek a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek tiltott kereskedelmével foglalkozó második kontinentális konferenciáján, 2005. december 14-16-án, Windhoekban (Namíbia) elfogadott, az UNPoA végrehajtása terén tett előrehaladással foglalkozó felülvizsgálati konferenciának szóló afrikai közös álláspontra, valamint az Afrikai Unió 2006. januárjában, Kartúmban (Szudán) elfogadott, Ex.CL/DE.255 (viii) számú határozatára,
- tekintettel a Dél-Afrikai Fejlesztési Közösség 2001. évi, lőfegyverekről, lőszerkekről és az ezekhez kapcsolódó egyéb felszerelésekről szóló jegyzőkönyvére, amely 2005. júliusában lépett hatályba,
- tekintettel „Az UNPoA végrehajtása: szükségletek és partnerségek” címmel, 2002. márciusában, Pretoriában megtartott afrikai kormányközi konferenciára,
- tekintettel a nairobi nyilatkozatra és a 2000. évi koordinált cselekvési programra (és annak három, 2002-ben, 2004-ben és 2005-ben megtartott, miniszteri szintű felülvizsgálati konferenciájára), valamint a kézi lőfegyvereknek és könnyű fegyvereknek a Nagy-Tavak és Afrika szarva régiókban történő ellenőrzéséről és visszaszorításáról szóló, 2004. évi nairobi jegyzőkönyvre, amely 2006. május 5-én lépett hatályba;
- tekintettel a Nyugat-Afrikai Államok Gazdasági Közössége által a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek nyugat-afrikai importjára, exportjára és gyártására 1998-ban kihirdetett moratóriumra, valamint ennek későbbi meghosszabbításaira,

⁽¹⁾ HL C 343., 2001.12.5., 311. o.

⁽²⁾ HL C 140. (E), 2002.6.13., 587. o.

⁽³⁾ HL C 69. (E), 2004.3.19., 136. o.

⁽⁴⁾ HL C 117. (E), 2006.5.18., 230. o.

⁽⁵⁾ HL C 280. (E), 2006.11.18., 443. o.

⁽⁶⁾ HL C 293. (E), 2006.12.2., 316. o.

⁽⁷⁾ A Tanács 1997. június 26-án fogadta el.

⁽⁸⁾ HL L 191., 2002.7.19., 1. o.

⁽⁹⁾ HL L 156., 2003.6.25., 79. o.

⁽¹⁰⁾ Az Európai Unió Tanácsa, 5319/06, 2006. január 13.

⁽¹¹⁾ Az Európai Unió Tanácsának 2678. ülése, Luxembourg, 2005. október 3.

- tekintettel a lőfegyverek, a lőszer, a robbanószer és az ezekhez kapcsolódó egyéb felszerelések illegális gyártása és kereskedelme elleni 1998. évi Amerika-közi egyezményre (CIFTA),
  - tekintettel a 2006. június 22-én, Bécsben elfogadott, a regionális integrációnak a béke és a biztonság előmozdítása terén betöltött szerepéről szóló állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek tiltott gyártása, továbbadása és forgalmazása, valamint túlzott felhalmozása által az emberiségre és a fejlődésre gyakorolt negatív hatás kezeléséről szóló A/RES/60/68 közgyűlési határozatra,
  - tekintettel a globális „Egymillió arc petícióra”, amelyet világszerte több mint 1 millió ember és 250 nem kormányzati szervezet támogat, kötelező erejű nemzetközi fegyverkereskedelmi szerződést követelve,
  - tekintettel a Politikai Bizottság jelentésére,
- A. üdvözölve, hogy egyre nagyobb nemzetközi támogatást kap az a jogilag kötelező érvényű nemzetközi fegyverkereskedelmi szerződés, amelynek célja az emberi jogokat vagy a nemzetközi humanitárius jogot sértő, az államok és régiók stabilitását veszélyeztető, illetve a valószínűleg fegyveres konfliktusok kirobbanásához vagy kiéleződéséhez vezető fegyverszállítások betiltása, és amelynek támogatását több mint 50 ország jelentette be hivatalosan;
- B. üdvözölve a fegyverszállításokra vonatkozó, nem kormányzati szervezetek és jogi szakértők által kidolgozott általános elvek sorát, amelyek meghatározzák az államok kötelezettségeit a fegyverek és lőszer nemzetközi szállításai tekintetében,
- C. emlékeztetve arra, hogy a felülvizsgált Cotonou-i Megállapodás szerint a korrupció súlyos esetei a partnerségi megállapodás 96. és 97. cikkével összhangban konzultációhoz vezethetnek, és e konzultációk különleges esetekben különleges intézkedéseket eredményezhetnek,
- D. eltökélve, hogy minden szempontból csökkentik a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek tiltott kereskedelme által okozott emberi szenvedést, és szem előtt tartva, hogy a konfliktusok utáni és béketeremtő erőfeszítések során nemzeti intézkedésekre is szükség van a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek szabályozásához, továbbá emlékeztetve, hogy béke nélkül nem létezik biztonság vagy fenntartható fejlődés,
- E. mivel a becslések szerint évente félmillió embert ölnek meg kézi lőfegyverrel,
- F. üdvözölve az „A hagyományos fegyverek behozatalának, kivitelének és szállításának hatékony ellenőrzése” című ENSZ határozat tervezetének 2006. július 24-i megküldését, amely a kormányzati szakértők csoportjának létrehozására szólít fel, és e csoport „legkésőbb 2008-ban megkezdje a hagyományos fegyverek behozatalára, kivitelére és szállítására vonatkozó közös nemzetközi normákat megállapító átfogó, jogilag kötelező erejű eszköz megvalósíthatóságának, alkalmazási körének és tervezett paramétereinek vizsgálatát”,
- G. tekintettel az UNPoA végrehajtása terén tett előrehaladás felülvizsgálatát szolgáló ENSZ konferenciára, amelyre 2006. június 26. és július 7. között került sor (a továbbiakban a kézi lőfegyverek felülvizsgálati konferenciája), valamint arra, hogy a konferencia teljes mértékben sikeres nyomon követésére van szükség, bár annak során semmilyen lépésről és intézkedésről nem sikerült megállapodni a cselekvési program további erősítését illetően,
- H. megállapítva, hogy a fenti határozattervezetnek – amelyet 2006 októberében, az ENSZ Közgyűlés első bizottságában kívánnak betervezni – tartalmaznia kell az államok emberi jogok előmozdításával és védelmével kapcsolatos kötelezettségeit, amelyek nélkül a jövőbeli fegyverkereskedelmi egyezmény nem akadályozná meg, hogy a legsúlyosabb visszaélések elkövetőinek fegyvereket szállítsanak,
- I. újlag megerősítve aggodalmát a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek folyamatos tiltott terjedésével kapcsolatban, amelyek a fejlődő világ valódi tömegpusztító fegyverei, felesleges emberi szenvedést okoznak, súlyosbítják a fegyveres konfliktusokat és az instabilitást, elősegítik a terrorizmust, akadályozzák a fenntartható fejlődést és a jogállamiságot, továbbá hozzájárulnak az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jog súlyos megsértéséhez,

(1) HLC 307., 2006.12.15.

- J. üdvözölve a 2006. július 24-i állásfoglalás-tervezetet, amelyet Argentína, Ausztrália, Costa Rica, Finnország, Japán, Kenya és az Egyesült Királyság nyújtott be az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének első bizottságához, kérve a hagyományos fegyverek behozatalára, kivitelére és szállítására vonatkozó közös nemzetközi normákat megállapító, jogilag kötelező erejű eszközről szóló jelentés elkészítéséért felelős szakértői csoport létrehozását, és sürgetve, hogy az említett bizottság azáltal erősítse meg a szakértői csoport megbízatását, hogy abban kifejezetten említést tesz az emberi jogokról, lerövidíti a határidőket, és a „megvalósíthatóság” vizsgálatára vonatkozó félreérthető megfogalmazást a kötelező erejű fegyverkereskedelmi egyezmény egyértelmű támogatásával helyettesíti,
- K. emlékeztetve arra, hogy a G8 csoport országai bonyolítják a világ fegyverkereskedelmének körülbelül 85 %-át, és az Egyesült Államok Kongresszusa által készített, 2005. augusztus 29-i jelentés szerint 1997 és 2004 között a hagyományos fegyverek fejlődő országoknak történő szállításáról szóló megállapodások értéke az összes nemzetközi fegyverszállítási megállapodás 62,7 %-át tette ki, 2004-ben pedig a fejlődő országokba irányuló fegyverszállítás értéke a világ fegyverszállításainak 64,6 %-át tette ki,
- L. emlékeztetve arra, hogy a G8 csoport országai együttvéve évente körülbelül 63 milliárd eurót költenek fejlesztésre, és az EU és maguk az európai országok a teljes hivatalos fejlesztési támogatás több mint felét adják,
- M. megerősítve, hogy a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek fejlett országok által végzett, valamint fejlődő országok között zajló kivitele konfliktusokat szíthat, ezáltal ugyanezen országok fejlesztési és technikai segítségnyújtási politikáira hátrányos hatással van,
- N. fellelkesülve amiatt, hogy az állam- és kormányfők a 2005. évi világszintű csúcstalálkozón az UNPoA végrehajtásához támogatásukat fejezték ki, és elismerték, hogy a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek tiltott kereskedelme negatív hatást gyakorol a fejlődésre, a békére, a biztonságra és az emberi jogokra,
- O. mivel mind a fejlett, mind a fejlődő országokban kellő figyelmet kell fordítani a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek megengedett vagy tiltott gyártása, szállítása és forgalmazása, valamint a korrupció gyakorlata közötti összefüggésre,
- P. hangsúlyozva eltökéltségét az iránt, hogy az UNPoA-t meg kell erősíteni, és a kormányokat meg kell győzni arról, hogy kötelező erejű rendelkezésekről állapodjanak meg a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek nemzetközi, regionális és nemzeti jogszabályok révén történő ellenőrzése érdekében (ideértve ezek kereskedelmét és szállítását is),
- Q. azzal a meggyőződéssel, hogy itt az ideje, hogy a nemzetközi és regionális közösségek a nemzetközi jog, ezen belül az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásán alapuló, kötelező erejű nemzetközi normák elfogadása révén foglalkozzanak a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek terjedésének és az ezekkel való visszaélés kérdésével,
- R. aggodalmát fejezve ki amiatt, hogy az államok számára a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek tiltott kereskedelmének gyors és megbízható azonosítását és nyomon követését lehetővé tevő nemzetközi eszköz nem terjed ki a lőszerre és robbanószerre, valamint hogy az eszköz jogilag nem kötelező erejű,
- S. sajnálatát fejezve ki a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek tiltott kereskedelme elleni küzdelemmel kapcsolatos kibővített ENSZ-konzultációk lassúsága, valamint a fegyverkereskedelemtől szóló, jogilag kötelező erejű nemzetközi eszköz létrehozására vonatkozó kötelezettségvállalás elmaradása miatt,
- T. hangsúlyozva, hogy az UNPoA előírja az államok számára, hogy a kiviteli engedélyek iránti kérelmeket szigorú nemzeti szabályozás, illetve az összes kézi lőfegyverre és könnyű fegyverre vonatkozó, az államok meglévő felelősségeivel és a vonatkozó nemzetközi joggal összhangban álló eljárások alapján bírálják el, figyelembe véve különösen e fegyverek illegális kereskedelmbe kerülésének kockázatát,
- U. üdvözölve és támogatva a civil társadalmi szervezetek által kampányok keretében tett, különösen a fegyverkereskedelmi egyezmény támogatására összpontosított erőfeszítéseket,
- V. megerősítve, hogy a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek elérhetőségének, kínálatának és keresletének csökkentése nélkülözhetetlen az összes állam és azok polgárainak jólétéhez, és ez általában véve az ennek érdekében tett nemzeti, regionális, kontinentális és nemzetközi szintű cselekvéseken/kezdeményezéseken keresztül, különösen az alábbiak révén érhető el:
- a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek gyártásának csökkentése,
  - a konfliktusok mélyebb okainak felszámolására irányuló átfogó politikai kötelezettségvállalás és fellépés,

- a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek tiltott gyártásának, birtoklásának, raktározásának, kereskedelmének és a velük való visszaélésnek a megelőzése, leküzdése és felszámolása,
  - a lakosság tudatosságának és az oktatásnak a kihangsúlyozása,
  - a felesleges és tiltott fegyverek hatékony begyűjtését és megsemmisítését biztosító mechanizmusok bevezetése,
  - hatékony lefegyverzési, leszerelési és újrabemlakási intézkedések bevezetése, amelyek a béke-megállapodások keretében előmozdítják az emberek biztonságát és a fenntartható fejlődést,
  - a leszerelt katonák, a veteránok és különösen a gyermekkatonák rehabilitációjának és újbóli beilleszkedésének támogatása, az Afrikai Unió konfliktus utáni újjáépítésről és fejlesztésről (RDPC) szóló következtetéseiben említettek szerint, figyelembe véve különleges igényeiket, különösen a családjukkal való újraegyesítést, a civil társadalomba való újbóli beilleszkedésüket és megfelelő rehabilitációjukat tekintve,
  - annak biztosítása, hogy a gyermekek a konfliktustól sújtott területeken ne kerüljenek közvetlen kapcsolatba kézi lőfegyverekkel és könnyű fegyverekkel,
  - a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek jelenléte által különösen a nőkre és lányokra gyakorolt hatás elismerése, ideértve a nemi alapú erőszakot,
  - az ENSZ BT 1325 (2000) számú határozatában szereplő rendelkezések végrehajtásának előmozdítása,
  - annak felismerése, hogy a kézi lőfegyverekkel és könnyű fegyverekkel kapcsolatos programoknak a konfliktust követő és átmeneti időszakok után is folytatódniuk kell, azáltal, hogy a kézi lőfegyverek visszaszorítását és kezelését beépítik a nemzetbiztonsággal, fejlesztéssel, egészségüggyel, a szegénység csökkentésével, bűnmegelőzéssel és konfliktus utáni újjáépítéssel kapcsolatos összes nemzeti és helyi cselekvési tervbe és stratégiába, amelyeket a közösség és az érintettek összes tagjával, ezen belül a nem kormányzati szervezetekkel folytatott konzultáció és együttműködés keretében végeznek, a helyi viszonyokhoz igazított fejlesztési ösztönzők felhasználásával;
- W. üdvözölve az Európai Unió kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek, illetve azok lőszerének tiltott felhalmozása és kereskedelme elleni küzdelmet szolgáló stratégiáját, és megerősítve, hogy a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek kérdésében az Európai Uniónak a határain kívüli fellépését széleskörű, következetes elképzelésre kell alapoznia, amely figyelembe veszi a hosszú távú fenntartható fejlődést, valamint azt, hogy a kormányok nemzetközi szervezetek keretében folyó nemzetközi együttműködésére, és a nemzetközi jog szerinti kötelezettségeik betartására van szükség;
- X. felkérve az EU tagállamait, hogy kezeljék prioritásként a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek ellenőrzésére és felszámolására irányuló stratégiákat, például a veteránok lefegyverzését, leszerelését, hazatérését, rehabilitációját és újrabemlakását (DDRRR) szolgáló, a helyi közösségekkel és a fegyveres erőkkel túlélővel teljes partnerségben végzett projekteket, valamint hogy a 10. EFA keretében gondoskodjanak az ilyen programok elegendő mértékű finanszírozásáról;
- Y. mivel az EU tagállamainak a fegyverkivitelről szóló, jogilag kötelező erejű magatartási kódexben rögzített egyértelmű, hatékony és összehangolt közös fegyverkivitel-ellenőrzési politikája révén az EU az AKCS-államokban döntő mértékben hozzájárulhatna a fenntartható fejlődéshez,
- Z. ismét kiemelve, hogy a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek tiltott kereskedelmének minden szempontból történő megelőzése, leküzdése és felszámolása kulcsfontosságú eleme a konfliktusok megelőzését és rendezését, a konfliktusok utáni fenntartható újjáépítést, a tartós béke és a biztonság elősegítését, valamint a bűnmegelőzést szolgáló erőfeszítéseknek, ezáltal segíti a fenntartható emberi és társadalmi-gazdasági fejlődés feltételeinek megteremtését,
- AA. fokozottabban figyelembe véve a fegyveres erőszak áldozatainak különleges igényeit, beleértve egészségüket, gazdasági és rehabilitációs igényeit, valamint a nőket, a férfiakat, a lányokat, a fiúkat, az időseket és a menekülteket különböző igényeit,

- AB. ismét hangot adva a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek gyermekekre gyakorolt pusztító hatásával kapcsolatos nagy fokú aggodalmának, akik közül sokan a fegyveres konfliktusok áldozatai vagy gyermekkatonaságra kényszerítik őket, vagy szervezett fegyveres erőszakban vesznek részt, és e tekintetben figyelembe véve az ENSZ Közgyűlésének gyermekekről szóló különleges üléseit, valamint a Biztonsági Tanács 1379., 1460., 1539. és 1612. számú határozatát, amelyek hozzájárulnak a fegyveres konfliktusok által érintett gyermekek védelme kezelésének átfogó keretéhez,
- AC. emlékeztetve arra, hogy az UNDP emberi fejlődésről szóló 2003. évi jelentése szerint a katonai kiadások és adósságok költségei jelentik a millenniumi fejlesztési célok elérésének két legfontosabb akadályát, és az exporthitel-ügynökségek fontos szerepet játszanak a fejlődő országok katonai kiadásainak és adósságainak növelésében,
1. felkéri az államokat, hogy állapodjanak meg a fegyverszállításokra vonatkozó általános elvrendszerről, amely legalább a következőket biztosítja:
    - minden fegyverszállítást erre a célra kiadott engedéllyel vagy felhatalmazással engedélyezzenek,
    - a vonatkozó nemzetközi jog szerinti meglévő kötelezettségeket tartsák tiszteletben,
    - az ENSZ BT által előírt fegyverembargókat tartsák tiszteletben és hajtsák végre, és
    - az engedélyek és felhatalmazások kiadását meg kell tagadni, ha fennáll annak kockázata, hogy az exportált fegyvereket az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jog súlyos megsértésére is felhasználhatják, beleértve azt a kockázatot, hogy ezek a fegyverek arra nem jogosult felhasználókhoz, például terroristákhoz, zsoldos katonákhoz és gerillákhoz kerülhetnek, és ezáltal hatással lehetnek a regionális és/vagy belső biztonságra és stabilitásra;
  2. sürgeti, hogy a nemzetközi közösség az ENSZ keretében kezdjen hatékony tárgyalásokat a nemzetközi fegyverkereskedelmi szerződésről, hogy egy jogilag kötelező erejű eszközt hozzanak létre a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek gyártásának az összes gyártó országban történő csökkentése, valamint a fegyverszállítások világszintű szabályozása érdekében, az előző bekezdésben említett általános elvekről folytatott egyeztetések során meghatározottak szerint;
  3. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi jog szerint a fegyverszállítások tekintetében fennálló, különösen az emberi jogi és a humanitárius jogi szempontokra vonatkozó kötelezettségeket egységes szerkezetbe kell foglalni;
  4. felszólítja az ENSZ fegyverekről szóló jegyzőkönyvének valamennyi aláíró felét, hogy a jegyzőkönyvet ratifikálják és nemzeti jogukba haladéktalanul ültessék át;
  5. sürgeti az UNPoA, a fegyverekről szóló jegyzőkönyv és más hasonló nemzetközi és regionális eszközök és kezdeményezések részes államait, hogy dolgozzanak ki technikai segítségnyújtási programokat azon harmadik államok vagy regionális szervezetek támogatására, amelyek a fegyverkereskedelem szabályozását szolgáló jogszabályi rendelkezéseket kívánják kidolgozni;
  6. sürgeti az UNPoA és más alkalmazandó nemzetközi eszközök részes államait, hogy állapodjanak meg egy egységes jelentéstételi mechanizmusról, amelyet a későbbi felülvizsgálati konferenciák vagy folyamatok során használnának, és amelyet a részes államokkal konzultálva az ENSZ leszerelési ügyekkel foglalkozó főosztálya (UNDDA) dolgoz ki és koordinál;

Regionális szinten

7. felszólít arra, hogy a szubregionális vagy regionális szervezeteken belül – a helyzettől függően – hozzanak létre vagy jelöljenek ki egy kapcsolattartási pontot, amely az UNPoA végrehajtásával kapcsolatos kérdésekben összekötőként működik;
8. ösztönzi a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek tiltott kereskedelmének minden szempontból történő megelőzésére, leküzdésére és felszámolására irányuló, jogilag kötelező erejű eszközök létrehozása érdekében folytatott tárgyalásokat, és felszólítja az államokat, hogy azokat ratifikálják és teljes mértékben hajtsák végre;

Nemzeti szinten

9. sürgeti, hogy az államok a fegyverembargók megsértését (ideértve azok pénzügyi és logisztikai támogatását is) nemzeti jogukban minősítsék bűncselekménynek;
10. sürgeti, hogy az államok javítsák a fegyveres erők, a bűnüldöző szervek és a büntetőjogi rendszerek működését, átláthatóságát és demokratikus elszámoltathatóságát, hogy hozzájáruljanak egy olyan biztonságos környezet kialakításához, ahol az állampolgárok nem érzik szükségét lőfegyver birtoklásának;

11. ajánlja, hogy a tengerentúli területeken beavatkozó katonai és biztonsági magánszolgáltatók tevékenységének szabályozása érdekében a nemzeti jogot hajtsák végre és annak betartásáról aktívan gondoskodjanak, és, amennyiben ilyen jogszabályok nem léteznek, azokat a fejlődő biztonsági ágazat szabályozásának javítása és elszámoltathatóságának növelése érdekében dolgozzák ki és alkalmazzák;
12. sürgeti, hogy minden állam illessze be nemzeti jogába a bűnüldözési tisztviselők magatartási szabályzatát ⁽¹⁾, valamint a bűnüldözési tisztviselők erőalkalmazásáról és lőfegyverhasználatáról szóló alapelveket ⁽²⁾;
13. határozottan ajánlja, hogy a kormányok a polgári személyek számára tiltsák be mindenfajta automata és félautomata lőfegyver és gépfegyver birtoklását és használatát;
14. sürgeti, hogy az államok dolgozzanak ki nemzeti jogszabályokat a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek, valamint az automata és félautomata gépfegyverek ellenőrzésére és engedélyezésére, valamint annak megakadályozására, hogy a korábban erőszakos cselekményeket, különösen családon belüli erőszakot elkövetett, illetve fegyverkereskedelemben vagy a fegyverzetellenőrzési szabályok megsértésében részt vett személyek fegyverhez juthassanak;
15. hangsúlyozza, hogy szükség van a nemzeti kezdeményezések fenntarthatóságának biztosítására, többek között az igények és az eszközök értékelésének kidolgozása, a civil társadalommal folytatott ilyen irányú partnerségek támogatása, valamint az államok intézkedések végrehajtása terén fennálló elsődleges felelősségének elismerése révén;
16. felszólít minden szereplőt, hogy erősítse meg a meglévő nemzeti kapcsolattartó pontokat, illetve koordinációs ügynökségeket, valamint ezek kapcsolatait a nemzetközi és kétoldalú adományozókkal;
17. a következőket tekinti prioritásnak (a bamakói nyilatkozat és az UNPoA ajánlásai szerint):
  - működő nemzeti kapcsolattartó pontok, nemzeti cselekvési tervek és/vagy nemzeti koordinációs ügynökségek létrehozása és fejlesztése, ahol ez még nem történt meg;
  - a fegyverekre vonatkozó szabályozás megerősítésének szükségessége, beleértve az ilyen tárgyú jogszabályok megerősítésének és harmonizálásának szükségességét; a bűnüldöző szervek képzését és kapacitásépítését célzó programok bevezetésének szükségessége a kérdés valamennyi szempontja tekintetében, de különösen a határellenőrzést, a készletgazdálkodást és a nyilvántartások vezetését illetően;
  - szükség esetén a bűnüldöző szervek operatív kapacitásainak növelése, beleértve a fegyverkészletekkel való gazdálkodást, a nyomon követést és megsemmisítést, a nyilvántartások vezetését és a határellenőrzést;
  - az információcsere és az együttműködés mechanizmusainak megerősítése a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek tiltott kereskedelmének megelőzése, leküzdése és felszámolása érdekében;
18. sürgeti azokat az államokat az UNPoA végrehajtásában való részvételét, amelyek ezt még nem tették meg;
19. sürgeti, hogy az összes állam szabályozza a fegyverkészleteivel való gazdálkodást, és védjék a készleteket a lopásokkal vagy eltűnésekkel szemben;
20. sürgeti, hogy az összes állam – különösen az AKCS- és az EU-államok – vegyen részt a fegyverkereskedelemmel kapcsolatos információcsereben;
21. sürgeti, hogy az összes állam a lehető leghamarabb fogadja el a szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket annak érdekében, hogy nemzeti jogukban bűncselekménynek minősítsék a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek, a lőszeres és egyéb kapcsolódó felszerelések tiltott gyártását, kereskedelmét, illetve illegális birtoklását és használatát;
22. sürgeti, hogy az összes állam újírolag erősítse meg a gyermekeknek a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek terjedése és az ezekkel való visszaélés hatásaitól, valamint a háborús időkben gyermekként történő kizsákmányolásuktól való megvédelmezése érdekében tett kötelezettségvállalását;

⁽¹⁾ A bűnüldözési tisztviselők magatartási szabályzata; az 1979. december 17-i 34/169. számú közgyűlési határozattal fogadták el.

⁽²⁾ A bűnüldözési tisztviselők erőalkalmazásáról és lőfegyverhasználatáról szóló alapelvek; az Egyesült Nemzetek bűnmegelőzéséről és a bűnözőkkel való bánásmódról szóló nyolcadik konferenciáján fogadták el, Havanna, Kuba, 1990. augusztus 27. – szeptember 7.

23. sürgeti, hogy minden állam erősítse meg az ENSZ BT 1325 (2000) számú határozata szerint fennálló felelősségeit, azáltal, hogy véget vet a népirtásokért, az emberiség elleni bűntettekért és háborús bűnökért, ezen belül a nők és a leányok elleni nemi erőszakért felelős személyek büntetlenségének és ellenük bírósági eljárást indít; valamint e tekintetben hangsúlyozza, hogy – amennyiben lehetséges – az ilyen bűncselekményeket ki kell zárni az amnesztiarendeletekből;
24. sürgeti, hogy a cselekvési program és az ENSZ BT nőkről, békéről és biztonságról szóló 1325 (2000) határozatának hatékony végrehajtása érdekében a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek tiltott kereskedelmének kezelésekor az összes állam vegye figyelembe a nemek kérdésének, valamint a nők egyedi igényeinek valamennyi vonatkozását;

Záró megállapítások és prioritásként kezelt intézkedések

25. megerősíti az UNPoA végrehajtásával és kiterjesztésével kapcsolatos eltökéltségét, amelynek integritását meg kell őrizni, és amely nem képezheti tárgyalások tárgyát;
26. ajánlja, hogy a felülvizsgálati konferencia lelembózó kimenetele ellenére tegyenek közzé éves jelentést az ENSZ által az UNPoA végrehajtása terén elért előrehaladásról;
27. ajánlja, hogy az UNPoA-ra vonatkozó ENSZ felülvizsgálati konferenciát követően – elismerve, hogy ez az eljárás az UNPoA keretein kívül, azzal párhuzamosan zajlik majd – az érintett államok 2006-ban folytassák a fegyverszállításokra alkalmazandó általános elvek kidolgozását, és/vagy ez az ENSZ rendszerén belül váljék párhuzamos és kiegészítő folyamattá, amely egy nemzetközi eszköz létrehozásához vezet;
28. üdvözlöi, hogy az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének nemzetközi leszerelési bizottsága 2006. október 26-án határozatot hagyott jóvá, amelynek célja egy átfogó, jogilag kötelező erejű, a hagyományos fegyverek kereskedelmére vonatkozóan nemzetközi normákat megállapító eszköz létrehozása, és kéri az AKCS-EU államokat, hogy a Közgyűlésben támogassák ezt a határozatot;
29. mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az ENSZ 2006 júliusában megtartott felülvizsgálati konferenciája nem jutott közös álláspontra, és különösen nem tudott megállapodást elérni a jövőbeli fegyverkereskedelmi szerződés elveiről, valamint nem vezetett be nyomon követési mechanizmust;
30. kéri, hogy a többoldalú és regionális pénzügyi intézmények megfelelő esetben tegyenek intézkedéseket annak érdekében, hogy a konfliktus utáni területek újjáépítését és rehabilitálását szolgáló erőfeszítések keretében a kézi lőfegyverekre és könnyű fegyverekre vonatkozó programokat hozzanak létre, és törekedjenek a kormányzati kérdések konszolidálására, a jogszabályok megerősítésére, valamint a bűnüldöző szervek kézi lőfegyverekkel és könnyű fegyverekkel kapcsolatos műveleti kapacitásának javítására;
31. szintén felszólítja ezeket a pénzügyi intézményeket, hogy támogassák azokat a társadalmi-gazdasági fejlesztési programokat, amelyek minden szempontból kiterjednek a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek tiltott kereskedelmének problémájával és következményeivel kapcsolatos lakossági tudatosság növelésére;
32. ösztönzi, hogy a lefegyverzésre, leszerelésre és újrabehelyezésre irányuló nemzeti programok megfelelő esetben regionális támogatást kapjanak, különösen konfliktus utáni helyzetekben, különös tekintettel a vonatkozó jogi, rendeleti és közigazgatási eljárások bevezetésére, betartására, végrehajtására és megerősítésére;
33. felszólítja a régiókat, hogy támogassák a hatékony készletgazdálkodást és a biztonságot, különösen fizikai biztonsági intézkedések révén;
34. ösztönzi a régiókat, hogy megfelelő esetben és önkéntes alapon intézkedéseket dolgozzanak ki az átláthatóság növelésére a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek tiltott kereskedelmének minden szempontból történő megelőzése, leküzdése és felszámolása érdekében;
35. sürgeti az összes EU- és AKCS államot, valamint az erre képes megfelelő nemzetközi és regionális szervezeteket, hogy komolyan mérlegeljék az UNPoA-ban szereplő intézkedések végrehajtásának támogatását szolgáló segítségnyújtást, beleértve a technikai és a pénzügyi segítségnyújtást;
36. sürgeti az összes államot, illetve nemzetközi és regionális szervezetet, mind kormányzati, mind parlamenti szinten, hogy működjenek együtt a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek tiltott kereskedelmével kapcsolatos erőforrások és információk megosztását szolgáló partnerségek kialakítása és megerősítése terén;

37. sürgeti – az UNPoA végrehajtásának elősegítése érdekében – az összes EU- és AKCS-államot, illetve a nemzetközi és regionális szervezeteket annak komoly mérlegelésére, hogy kérésre nyújtsanak segítséget az érdekelt államoknak a kapacitásépítéshez, többek között a megfelelő jogszabályok és szabályozás kidolgozása, bűnüldözés, a nyomon követés és jelölés, a készletgazdálkodás és a biztonság, a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek megsemmisítése, valamint az információk gyűjtése és cseréje terén, ezáltal hangsúlyozva az össze tagállam azzal kapcsolatos felelősségét, hogy biztosítsák a nemzeti kezdeményezések fenntarthatóságát az UNPoA szerinti összes kötelezettségvállalás végrehajtásában;
38. felszólítja az összes államot nyilvános adatbázis létrehozására, amely a tagállamok és a nemzetközi, regionális és egyéb érintett szervezetek által önkéntes alapon benyújtott információkat tartalmaz az érintett országok igényeiről és az UNPoA végrehajtásával kapcsolatban szerzett tapasztalatokról, valamint egyéb információkat, amelyek javíthatják a koordinációt, és a forrásokat összehangolhatják az igényekkel;
39. felidézti az OECD Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottságának iránymutatásait, valamint a fejlesztési partnerek által annak lehetővé tétele érdekében tett egyéb lépéseket, hogy a hivatalos fejlesztési támogatást (ODA) az UNPoA végrehajtásához felhasználhassák; ösztönzi valamennyi államot, ügynökséget és intézményt, hogy teljes mértékben használják ki e fejlesztés előnyeit; a fenti iránymutatások további felülvizsgálatára szólít fel, hogy a hivatalos fejlesztési támogatást nagyobb mértékben használják fel az UNPoA végrehajtásának támogatásához, valamint a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek elterjedése és tiltott használata negatív hatásainak leküzdéséhez;
40. felszólítja az ENSZ titkárságát, hogy vezető szerepet töltsön be, és koordinálja az UNPoA intézkedéseinek végrehajtását;
41. felszólítja az AKCS-EU Tanácsot, hogy kötelezze el magát az UNPoA végrehajtása érdekében folytatott EU-AKCS együttműködés megerősítése iránt, és két évente tartsa meg a „Szükségletek és partnerségek” elnevezésű regionális konferenciát, hogy a 2002. évi, afrikai „Szükségletek és partnerségek” konferenciához hasonlóan az egyes régiókban felülvizsgálják a végrehajtást;
42. felszólít arra, hogy a kézi lőfegyverekkel és könnyű fegyverekkel kapcsolatos kérdéseket építsék be a vonatkozó EU és AKCS folyamatokba és dokumentumokba, különösen a megfelelő regionális és nemzeti szervek békével és biztonsággal kapcsolatos valamennyi politikájába és cselekvésébe, amennyiben arra a biztonsági ágazat reformjához (SSR), illetve a lefegyverzési, leszerelési és újra-beilleszkedési (DDR) folyamathoz szükség van;
43. felszólít a parlamenti intézkedések és a helyes kormányzással kapcsolatos munka prioritásainak meghatározására, mivel ezek a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek és a regionális konfliktusok kérdésének kezelését szolgáló valamennyi stratégia nélkülözhetetlen elemei;
44. felkéri az EU- és AKCS-tagállamokat, a bizottsági küldöttségeket, valamint az EU és az AU soros elnökségét, hogy védjék meg az ebben az állásfoglalásban megfogalmazott elveket és ajánlásokat;
45. ennek keretében felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy sürgősen zárják le a könnyű fegyverekre vonatkozó programokkal kapcsolatos hatáskör kérdésével foglalkozó bírósági ügyüket, és – amennyiben a kérdést egymás között nem tudják rendezni – kérjék az Európai Parlament kötelező erejű közvetítését;
46. felszólítja a tagállamokat, hogy hajtsák végre a Tanács fegyverkereskedelemről szóló 2003. évi közös állásponjtában megállapított kötelezettségvállalásaikat; ezenkívül arra szólít fel, hogy tegyék közzé a stratégia két éves felülvizsgálatát, és ebben szerepeljen azoknak a tagállamoknak a felsorolása, amelyek nem teljesítették e területen tett kötelezettségvállalásaikat;
47. felszólít az EU 1998-as fegyverkivitelről szóló magatartási kódexének jogilag kötelező erejűvé tételére; felszólítja az EU-t, hogy tájékoztassa az AKCS-partnereket a magatartási kódexről szóló éves jelentésekről, valamint az annak végrehajtása terén tett előrehaladásról;
48. kifejezetten felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az előcsatlakozási támogatási eszköz, az európai szomszédsági és partnerségi támogatási eszköz, valamint a fejlesztési együttműködési eszköz létrehozásáról szóló rendeletek révén tegyék lehetővé megfelelő források mobilizálását a kézi lőfegyverekkel és könnyű fegyverekkel kapcsolatos fellépésekhez;

49. felszólítja az EU tagállamokat, hogy vizsgálják meg az exporthitel-ügynökségeik által nyújtott hiteleknek a harmadik országokban a békére, biztonságra és fejlődésre gyakorolt igen problematikus hatását, és arra kéri az összes tagállamot, hogy tegyenek közzé részletes információkat a fegyverkivitelhez nyújtott hitelekről, amelyek – egyes becslések szerint – a kifizetett összes exporthitel körülbelül 20 %-át teszik ki, egyes tagállamokban pedig 50 %-át vagy ennél is többet, és különösen arra kéri a tagállamokat, hogy vállaljanak kötelezettséget arra nézve, hogy a jövőben nem nyújtanak hitelt fegyverkivitelhez;
50. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS-EU Tanácsnak, az Európai Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, az Egyesült Nemzetek főtitkárának, a kézi lőfegyverekkel és könnyű fegyverekkel foglalkozó parlamenti fórumnak, az Interparlamentáris Unió Közgyűlésének, az Egyesült Államok Kongresszusának és a Pánafrikai Parlamentnek.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

a fejlődő országokban a vízről

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2006. november 20. és 23. között ült össze Bridgetownban (Barbados),
- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 177., 178., 179., 180., 181. és 181a. cikkére,
- tekintettel a 2000. június 23-án, Cotonou-ban (Benin) aláírt AKCS-EU partnerségi megállapodásra, és különösen annak 23. cikkére, amely elismeri, hogy az AKCS-államok természeti erőforrásai felhasználásának javítására van szükség,
- tekintettel a Mexikóban, 2006. március 16. és 22. között megrendezett 4. Víz Világforum kimenetelére,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek (ENSZ) 1992-es Rio de Janeiro-i, környezettel és fejlődéssel foglalkozó konferenciája által elfogadott Agenda 21 programra, és különösen annak 18. bekezdésére,
- tekintettel a millenniumi nyilatkozatra és a millenniumi fejlesztési célokra, valamint az ENSZ vízügyi és közegészségügyi millenniumi projekt munkacsoportjának „Egészség, méltóság és fejlődés: mire lesz szükség?” című zárójelentésére (2005),
- tekintettel a fenntartható fejlődéssel foglalkozó, 2002. augusztus 26. és szeptember 4. között, Johannesburgban megrendezett világszintű csúcstalálkozón elfogadott politikai nyilatkozatra, amely öt kulcsfontosságú területen határozott meg prioritásként kezelt cselekvéseket az ENSZ millenniumi fejlesztési céljainak elérése érdekében: ezek a vízügy és közegészségügy, az energia, az egészségügy, a mezőgazdaság és a biológiai sokféleség,
- tekintettel a társadalmi fejlődéssel foglalkozó, Koppenhágában megtartott világszintű csúcstalálkozóra (1995), valamint a szegénység elleni küzdelemmel összefüggésben a vízellátásról és a közegészségügyről szóló nyilatkozatára,
- tekintettel az édesvízről szóló bonni nemzetközi konferenciára (2001),
- tekintettel az ENSZ Mar del Platában tartott vízügyi konferenciájára, valamint a vízforrások értékelésére és felhasználására vonatkozó cselekvési tervére (1977),
- tekintettel a biztonságos vízzel és a hulladékok ártalmatlanításának megfelelő módjaival foglalkozó újdelhi globális konzultációra (1990),
- tekintettel az Afrikai Egységszervezet (OAU) 37. csúcstalálkozásán elfogadott keretdokumentumra, amely kimondja, hogy az új partnerség Afrika fejlesztéséért (NEPAD) 10 célkitűzése közül a kilencedik az „infrastruktúrák kiépítése és fejlesztése, beleértve az információs és kommunikációs technológiát (ICT), az energiát, a közlekedést, a vizet és a közegészségügyet”,

(¹) Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés fogadta el 2006. november 23-án, Bridgetownban (Barbados).